

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,
annettu 22 päivänä elokuuta 2018,
sijoituspalveluyritysten vakavaraisuuskohtelun uudelleentarkastelusta
(CON/2018/36)
(2018/C 378/04)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki vastaanotti Euroopan parlamentilta ja Euroopan unionin neuvostolta 26 päivänä tammikuuta 2018 pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta ja 29 päivänä tammikuuta 2018 pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2013/36/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ (jäljempänä ehdotettu asetys ja ehdotettu direktiivi, joihin viitataan yhdessä ilmaisulla ehdotetut säädökset).

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, koska ehdotetut säädökset sisältävät säännöksiä, jotka vaikuttavat perussopimuksen 127 artiklan 6 kohdassa ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽²⁾ 1 artiklassa tarkoitettua luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa koskeviin EKP:n tehtäviin sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän erityistehtäviin rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomassa harjoittamisessa, siten kuin siitä määrätään perussopimuksen 127 artiklan 5 kohdassa. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleiset huomautukset

EKP tukee ehdotettujen säädösten tavoitetta vahvistaa vakavaraisuutta koskevat puitteet, joissa otetaan paremmin huomioon eri tyyppisten sijoituspalveluyritysten riskit ja liiketoimintamallit.

Vaikka EKP tukee yleisesti tavoitetta, jonka mukaan järjestelmän kannalta merkittäviin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan samoja vakavaraisuussääntöjä kuin luottolaitoksiin, ehdotettuja säädöksiä pitäisi arvioida huolellisesti, jotta vältetään muihin unionin säädöksiin kohdistuvat tahattomat seuraukset, jotka johtuvat luottolaitosten määritelmän muutoksesta. Tässä lausunnossa korostetaan erityisesti tiettyjä tilastointimenetelmille aiheutuvia vaikutuksia. Tällaiset vaikutukset eivät koske kuitenkaan vain tilastointia.

Tällä hetkellä vain luottolaitokset voivat olla Eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden hyväksyttäviä vastapuolia ⁽³⁾. EKP:n on arvioitava huolellisesti mahdollisia seurauksia, joita aiheutuisi siitä, että luokan 1 yrityksiä sisällytetään 'luottolaitoksen' määritelmään.

1. Sijoituspalveluyritysten luokittelu luottolaitoksiksi

Komissio ehdottaa kolmea sijoituspalveluyritysten luokkaa: i) sijoituspalveluyritykset, joiden liiketoiminta koostuu kaupankäynnistä rahoitusvälineillä omaan lukuun ja/tai rahoitusvälineiden merkinnästä ja/tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun järjestämisestä merkintätakauksen perusteella ⁽⁴⁾ ja joiden varojen kokonaisarvo on yli 30 miljardia euroa, tai sijoituspalveluyritykset, jotka kuuluvat ryhmään, jonka kaikkien tällaista toimintaa harjoittavien yritysten varojen yhteenlaskettu kokonaisarvo on yli 30 miljardia euroa ⁽⁵⁾ (luokan 1 yritykset); ii) sijoituspalveluyritykset, jotka ylittävät tietyt kynnyksarvot ⁽⁶⁾ (luokan 2 yritykset); ja iii) kaikki muut sijoituspalveluyritykset (luokan 3 yritykset). Luokan 1 yritykset

⁽¹⁾ COM(2017)790 final ja COM(2017)791 final.

⁽²⁾ Neuvoston asetys (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Ks. Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehityksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3), 55 artikla.

⁽⁴⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349) liitteessä I olevan A jakson 3 ja 6 kohdassa tarkoitettut palvelut.

⁽⁵⁾ Jos yksittäisen yrityksen varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa, mutta se kuuluu ryhmään, jonka yritysten varojen yhteenlaskettu kokonaisarvo on yli 30 miljardia euroa (eli ryhmään kuuluvien kyseisiä palveluja tarjoavien yksiköiden varojen yhteenlaskettu kokonaisarvo, vaikka näiden yksittäisten yritysten varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa), jokainen ryhmään kuuluva kyseisiä palveluja tarjoava yritys on luottolaitos; tai jos ryhmän, joka kokonaisuutena tarjoaa kyseisiä palveluja, kaikkien yritysten varojen kokonaisarvo on yli 30 miljardia (esim. emoyritys ja tytäryritykset), konsolidointiryhmän valvoja voi valvontakollegiota kuultuaan päättää luokitella yhden tai useamman kyseiseen ryhmään kuuluvan yksittäisen yrityksen, jonka varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa, luottolaitokseksi puuttuaan mahdollisiin säännösten kiertämisriskeihin ja unionin rahoitusvakauteen mahdollisesti kohdistuviin riskeihin.

⁽⁶⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 12 artikla.

luokitellaan luottolaitoksiksi, ja niihin pitäisi tällä perusteella soveltaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013⁽²⁾. Koska luokan 1 yrityksistä tulisi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 1 artiklassa tarkoitettuja luottolaitoksia, EKP:n pitäisi näin ollen valvoa niitä yhteisen valvontamekanismin yhteydessä⁽³⁾.

Koska asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 todetaan nimenomaisesti, että sillä ei anneta EKP:lle mitään muita valvontatehtäviä, oikeudellisesta näkökulmasta tunnustetaan, että vaihtoehtoinen keino varmistaa, että EKP valvoo luokan 1 yrityksiä, olisi voinut olla asetuksen (EU) N:o 1024/2013 muuttaminen siten, että EKP:lle olisi annettu luokan 1 yritysten vakauden valvontaa koskevia erityistehtäviä. Siltä osin kuin kyseessä on vaikutus valvontaa koskevaan EKP:n toimivaltaan, on hyvä muistaa, että luokan 1 yritysten lukumäärä on vähäinen ja että luottolaitosten ja luokan 1 yritysten tarjoamat palvelut ovat päällekkäisiä. Ehdotetun asetuksen vaikutus EKP:hen näyttää siten olevan vähäinen⁽⁴⁾.

Ehdotetun asetuksen nojalla edellytyksillä, joiden täyttyessä sijoituspalveluyritystä on pidettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna luottolaitoksena, pyritään kattamaan järjestelmän kannalta merkittävät sijoituspalveluyritykset, joiden varojen kokonaisarvo ylittää tietyt kynnysarvot.

EKP suhtautuu myönteisesti tähän ehdotukseen, koska yritykset, jotka täyttävät nämä edellytykset, voivat lisätä rahoitusmarkkinoiden vakaudelle aiheutuvia riskejä samoin kuin riskejä siitä, että vaikutukset leviävät muihin luottolaitoksiin, kun otetaan huomioon niiden koko ja keskinäiset yhteydet sekä niiden alttius merkittäväälle vastapuoliriskille ja markkinariskille sellaisten positioiden osalta, jotka ne ottavat omaan lukuunsa. Ehdotetulla erottelulla varmistetaan kaiken kaikkiaan järkevien ja johdonmukaisten valvontastandardien soveltaminen, jotta taataan tasapuoliset toimintaedellytykset luottolaitosten kaltaisille laitoksille. Ehdotetussa asetuksessa pitäisi kuitenkin selventää, miten varat on laskettava, eli että niihin pitäisi sisällyttää kolmansien maiden ryhmien unionissa sijaitsevien sivuliikkeiden varat ja unionissa sijaitsevien yritysten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryhtiöiden varat, jotka ilmenevät niiden konsolidoidusta taseesta, tämän kuitenkin rajoittamatta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olemassa olevaa vastuuta luottolaitosten kolmansissa maassa sijaitsevien sivuliikkeiden valvonnasta.

Koska varojen kokonaisarvo ei ole ainoa mittari, jolla määritetään sijoituspalveluyritysten merkitys järjestelmän kannalta, ehdotetaan lisäksi, että varojen kokonaisarvon kynnystä täydennettäisiin muilla edellytyksillä, esimerkiksi tuloja koskevalla edellytyksellä, rajat ylittävän toiminnan merkittävyydellä tai sidonnaisuutta koskevalla edellytyksellä. Olisi toivottavaa, että tällaiset edellytykset mukautettaisiin mahdollisuuksien mukaan asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 määriteltyihin merkittävyyden edellytyksiin siten, että myös EPV:n suositus⁽⁵⁾ otetaan huomioon. Sen jälkeen kun ehdotetusta järjestelystä on saatu enemmän kokemuksia, saattaisi olla tässä mielessä paikallaan kehittää näitä edellytyksiä sijoituspalveluyritysten aiheuttaman järjestelmäriskin arvioinnin taustalla olevan menetelmän perusteella, jotta varmistetaan, että se saavuttaa tavoitteensa eikä johda liiallisiin tahattomiin seurauksiin, kuten eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttöön.

Direktiivissä 2013/36/EU edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että viranomainen, joka on toimivaltainen antamaan luottolaitoksille toimiluvan, kuulee sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista, jos kyseinen sijoituspalveluyritys on samojen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden määräysvallan alainen kuin luottolaitos⁽⁶⁾. Ehdotetussa direktiivissä pitäisi siksi selventää, että tällaista kuulemista edellytetään myös silloin, jos sijoituspalveluyritys luokitellaan uudelleen luottolaitokseksi⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Ks. ehdotetun asetuksen johdanto-osan 33 perustelukappale sekä ehdotettujen säädösten liitteenä oleva komission asiantuntijoiden työasiakirja 'Sijoituspalveluyritysten vakavaraisuuskehityksen uudelleentarkastelu' (SWD(2017)481 final, s. 26).

⁽⁴⁾ Ehdotetun asetuksen perustelujen s. 2, kolmas kappale.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 60 artikla.

⁽⁶⁾ Ks. Euroopan pankkiviranomaisen 29.9.2017 antama lausunto vastauksena Euroopan komission esittämään neuvontapyyntöön sijoituspalveluyrityksistä (EBA/Op/2017/11). Suosituksessa 4 todetaan, että jotta EPV voisi määrittää luokan 1 yrityksiä, sen pitäisi kehittää kohdistettuja tason 2 teknisiä sääntelystandardeja, jotta se voi ottaa määräyksessä sijoituspalveluyritysten erityispiirteet huomioon.

⁽⁷⁾ Ks. direktiivin 2013/36/EU 16 artiklan 2 kohta.

⁽⁸⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 57 artiklan 6a kohdan (uusi) ehdotettu muutos.

Komissio julkaisi 23 päivänä marraskuuta 2016 ehdotuksen direktiiviksi direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta ⁽¹⁾, ja EKP:tä kuultiin siitä. Kyseisen ehdotuksen mukaan kolmansien maiden luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset olisivat velvollisia perustamaan tietyin edellytyksin EU-emoyrityksen, joka konsolidoisi kaikki niiden unionissa sijaitsevat varat ⁽²⁾. EKP toistaa vahvan tukensa välyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä koskevalle ehdotukselle, jonka komissio on esittänyt direktiiviin 2013/36/EU ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 tehtävien muutosten yhteydessä ⁽³⁾. Epävarmuuden välttämiseksi ehdotetun asetuksen ehdotetussa 'laitosten' määritelmän ehdotetussa muutoksessa sijoituspalveluyrityksiä ei pitäisi jättää välyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen perustamista koskevan edellytyksen soveltamisalan ulkopuolelle.

2. Tietyille sijoituspalveluyrityksille annettava lupa toimia luottolaitoksena

Ehdotetun direktiivin mukaan vastuu toimiluvan antamisesta luottolaitoksen määritelmän piiriin kuuluvalla sijoituspalveluyritykselle kuuluu viranomaiselle, joka on toimivaltainen antamaan toimiluvan luottolaitoksille direktiivin 2013/36/EU nojalla ⁽⁴⁾. Viranomaisten, jotka ovat toimivaltaisia valvomaan luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, pitäisi edellyttää tekevän yhteistyötä varmistaakseen erityisesti sen, että jos ehdotetun asetuksen mukaiset kynnyksarvot saavutetaan, sijoituspalveluyritykset hakevat pikaisesti lupaa toimia luottolaitoksena, jolloin pankkivalvoja voi ottaa ne joustavasti valvottavakseen ⁽⁵⁾.

Vaikka ehdotetussa direktiivissä säädetään, että sijoituspalveluyritysten, jotka voidaan luokitella luottolaitoksiksi, on saatava lupa toimia luottolaitoksena, tarvitaan selvennystä siihen, mitä tapahtuu sen jälkeen, kun lupa toimia luottolaitoksena on myönnetty ⁽⁶⁾. Ehdotetussa direktiivissä pitäisi myös selvittää seurauksia, joita aiheutuu sijoituspalveluyritykselle, joka on saavuttanut kynnyksen mutta toimii ilman asianmukaista toimilupaa pitkään ja jonka toimilupahakemuksen toimivaltainen viranomainen myöhemmin hylkää. Siinä tapauksessa saattaa tulla esiin kysymys siitä, mikä on asianomainen toimivaltainen viranomainen määräämään seuraamuksen sijoituspalveluyritykselle, joka toimii luottolaitoksena ilman toimilupaa, eli onko se sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen vai luottolaitosten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen. Ehdotetussa direktiivissä pitäisi lisäksi vielä täsmentää, että sijoituspalveluyritykset, jotka täyttävät luottolaitoksen määritelmän, riippumatta siitä, minkä määritelmän osan soveltamisalaan niiden toiminta kuuluu, saavat suorittaa perinteistä pankkitoimintaa (eli ottaa vastaan talletuksia suurelta yleisöltä tai myöntää lainoja) vasta sen jälkeen kun ne ovat saaneet toimiluvan kaikkien pankkitoimintojen harjoittamiseen ⁽⁷⁾. Näiden yksiköiden pitäisi siksi harjoittaa vain toimintaa, joihin niillä on toimilupa sijoituspalveluyrityksenä, kunnes tällainen toimilupa myönnetään.

3. Vaikutukset tilastointiin

EKP huomauttaa, että on tärkeää varmistaa, että tilastolliset käsitteet ja määritelmät ovat erittäin johdonmukaisia ja menetelmät yhdenmukaistettuja unionin lainsäädännössä sekä tilastoja koskevan unionin lainsäädännön ja kansainvälisten tilastostandardien, erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien tilastokomission hyväksymän kansantalouden tilinpitojärjestelmän välillä ⁽⁸⁾. Tästä syystä EKP on aikaisemmin suhtautunut myönteisesti siihen, että 'rahalaitoksen' alasektorin määritelmä EKT 2010:ssä ⁽⁹⁾ vastaa EKP:n määritelmää ⁽¹⁰⁾, johon siinä nimenomaisesti viitataan ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta säännösten soveltamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Tässä viitataan direktiivin 2013/36/EU ehdotettuun 21 b artiklaan. Ks. myös Euroopan keskuspankin 8 päivänä marraskuuta 2017 antama lausunto luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskeviin vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvään unionin säännöstöön tehtävistä muutoksista (CON/2017/46) (EUVL C 34, 31.1.2018, s. 5), 1.6 kohta. Kaikki EKP:n lausunnot julkaistaan EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Ks. myös lausunnon CON/2017/46 1.6 kohta.

⁽⁴⁾ Tässä yhteydessä on huomattava, että direktiivin 2013/36/EU 16 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että luottolaitosten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen kuulee tietyissä tapauksissa sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia ennen toimiluvan myöntämistä luottolaitokselle.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 5 artiklan 2 kohtaan ehdotettu muutos.

⁽⁶⁾ Ks. tästä myös direktiivin 2014/65/EU johdanto-osan 38 perustelukappale, jossa todetaan seuraavaa: 'Direktiivin 2013/36/EU mukaisesti toimiluvan saaneet luottolaitokset eivät tarvitse toista, tämän direktiivin mukaista toimilupaa tarjotakseen sijoituspalveluja tai harjoittaakseen sijoitustoimintaa Jos luottolaitos päättää tarjota sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa, toimivaltainen viranomainen olisi ennen direktiivin 2013/36/EU mukaisen toimiluvan myöntämistä tarkistettava, että se täyttää tämän direktiivin mukaiset vaatimukset.'

⁽⁷⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 57 artiklan 6 kohtaan ehdotettu muutos.

⁽⁸⁾ Ks. Euroopan komissio, Kansainvälinen valuuttarahasto, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, Yhdistyneet kansakunnat, Maailmanpankki, Kansallinen tilinpitojärjestelmä 2008 (New York, 2009), saatavilla verkkosivuilla <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ EKT 2010 on Euroopan tilinpitojärjestelmä, joka on otettu käyttöön Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetulla asetuksella (EU) N:o 549/2013 (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Ks. rahalaitossektorin taseesta 24 päivänä syyskuuta 2013 annettun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) (EUVL L 297, 7.11.2013, s. 1) 1 artiklan a alakohta.

⁽¹¹⁾ Ks. ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 19 päivänä toukokuuta 2011 annetun Euroopan keskuspankin lausunnon (CON/2011/44) (EUVL C 203, 9.7.2011, s. 3) 6 kohta.

Lisäksi EKPN tietyissä tilastoasetuksissa määritellään tiedonantajien joukko viittaamalla suoraan rahalaitosten määritelmään asetuksessa (EU) N:o 1071/2013⁽¹⁾ tai nojautumalla alasektoriin 'talletuksia vastaanottavat yhteisöt, muut kuin keskuspankki' (EKT:n alasektori S.122) taikka viittaamalla 'luottolaitoksiin', siten kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa.

Ehdotettuun asetukseen sisältyisivät 'luottolaitoksen' määritelmän soveltamisalaa kuuluvat yritykset, jotka, siltä osin kuin ne pääasiallisesti välittävät rahoitusta muussa muodossa kuin ottamalla vastaan talletuksia (tai talletusten läheisiä vastineita), kuuluvat EKT:n alasektoriin 'Muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot' (S. 125). Tämä alasektori ei kuitenkaan kuulu rahalaitoksen määritelmän piiriin unionin lainsäädännössä. Jos siis luokan 1 yritykset luokitellaan luottolaitoksiksi, yhteiset standardit, määritelmät ja luokittelut, joilla on merkitystä unionin lainsäädännössä vahvistetun rahoituslaitosten tilastoinnin kannalta, olisivat epäyhtenäisiä, mikä olisi korjattava.

4. Sijoituspalveluyrityksiä koskevan makrovakauden valvonnan näkökulma

Ehdotetuissa säädöksissä ei oteta huomioon EPV:n suosituksia siitä, että tarvittaisiin sijoituspalveluyrityksiä koskevan makrovakauden valvonnan näkökulmaa⁽³⁾. Mahdollisessa järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten määrittämisen perusteiden tulevassa uudelleentarkastelussa voidaan ottaa lisäksi huomioon, voitaisiinko kehittää tiettyjä makrotason vakauden valvonnan välineitä niiden erityisten riskien käsittelemiseksi, joita pienemmät sijoituspalveluyritykset voisivat aiheuttaa rahoitusmarkkinoiden vakaudelle. Esimerkiksi pienemmät sijoituspalveluyritykset, jotka ovat merkittäviä markkinaosapuolia, ryhtyvät rajatylittäviin toimiin tai ovat yhteyksissä luottolaitoksiin, voisivat laajentaa häiriöiden vaikutuksia.

5. Palvelujen tarjoaminen kolmansien maiden yritysten toimesta

Mitä tulee komission ehdotukseen vahvistaa ja yhdenmukaistaa edelleen kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten sivuliikkeisiin sovellettavaa unionin lainsäädäntöä⁽⁴⁾, unionin lainsäätäjät saattaisi haluta kiinnittää tarkempaa huomiota mahdollisuuteen soveltaa yhdenmukaistettuja sääntöjä kaikkiin sivuliikkeisiin, myös niihin, jotka tarjoavat palveluja ammattimaisille asiakkaille ja hyväksyttävälle vastapuolille, jotta varmistetaan, että aineellisia riskejä käsitellään johdonmukaisesti koko unionin alueella, ja vältetään eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttö. Tässä yhteydessä ehdotetuissa säädöksissä tunnustetaan se, että luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset ovat kaksi laadullisesti erilaista laitostyyppiä, joilla on erilaiset ensisijaiset liiketoimintamallit, mutta jonkin verran päällekkäisyyttä palveluissa, joita ne voivat tarjota⁽⁵⁾. Tässä mielessä voitaisiin pohtia eri maiden sääntelyerojen hyväksikäytön mahdollisia keinoja esimerkiksi kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden kohtelun osalta, sillä sen pitäisi kiistatta olla kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten sivuliikkeiden ehdotetun kohtelun mukaista, ja se pitäisi näin ollen lisäksi yhdenmukaistaa unionin tasolla.

Ehdotetulla asetuksella vahvistetaan asetuksella (EU) N:o 600/2014⁽⁶⁾ laadittua järjestelyä siltä osin kuin kyseessä on kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten palvelujen tarjoaminen ja toiminnan harjoittaminen vastaavuuspäätöksen tekemisen jälkeen. Kolmansien maiden sääntelyjärjestelyjen vastaavuutta käytetään sovellettavan unionin oikeuden eri aloilla, ja voitaisiin edelleen harkita yhdenmukaistamista ja muita parannuksia näihin lähestymistapoihin. Samaan aikaan unionin lainsäätäjät saattaisi haluta harkita edelleen, pitäisikö asetuksen (EU) N:o 600/2014 vastaavuusjärjestelmää rajoittaa (esim. rajoittamalla tätä järjestelyä siten, että se koskee sijoitusneuvojen antamista ja rahoitusinstrumenttien liikkeenlaskua ilman merkintätakausta ammattimaisille asiakkaille ja hyväksyttävälle vastapuolille). Voitaisiin myös tarkastella sitä, pitäisikö voimassa olevassa kolmansien maiden sijoituspalveluyrityksiä koskevassa järjestelyssä edelleen jättää kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten, joita ei todeta vastaaviksi, sijoituspalvelujen sääntely jäsenvaltioille, koska

⁽¹⁾ Ks. esim. Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1011/2012, annettu 17 päivänä lokakuuta 2012, arvopaperien omistusta koskevista tilastoista (EKP/2012/24) (EUVL L 305, 1.11.2012, s. 6); Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1072/2013, annettu 24 päivänä syyskuuta 2013, rahalaitosten soveltamia korkoja koskevista tilastoista (EKP/2013/34) (EUVL L 297, 7.11.2013, s. 51); Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1333/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, rahamarkkinatilastoista (EKP/2014/48) (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 97).

⁽²⁾ Ks. yksityiskohtaisten luotto- ja luottoriskitietojen keruusta 18 päivänä toukokuuta 2016 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2016/867 (EKP/2016/13) (EUVL L 144, 2.4.2015, s. 44) 3 artiklan 1 kohta.

⁽³⁾ Ks. Euroopan pankkiviranomaisen lausunto vastauksena Euroopan komission 29.9.2017 esittämään neuvontapyyntöön sijoituspalveluyrityksistä (EBA/Op/2017/11). Kyseisen lausunnon suosituksessa 60 todetaan, että sijoituspalveluyritysten uuden vakavaraisuusjärjestelyn pitäisi sisältää makrotalouden vakauden valvonnan näkökulma. Tässä yhteydessä järjestelmäriskien kertymisen ja syntyminen estämisen merkitystä pitäisi korostaa, jotta voidaan ratkaista, pitäisikö kehittää asianmukaisia makrovakauden valvonnan välineitä näiden riskien käsittelemiseen. Suosituksessa 61 todetaan, että tarvitaan yksityiskohtaista tarkastelua, jossa arvioidaan sijoituspalveluyritysten kolmen luokan mahdollista vaikutusta järjestelmään. Tässä yhteydessä pitäisi tarkastella, olisiko makrotalouden vakauden valvonnan näkökulmaa räätälöitävä sijoituspalveluyritysten liiketoimintamallien erityispiirteiden mukaiseksi. Ks. myös 4.11.2016 päivätty EPV:n keskustelupaperi 'Uuden vakavaraisuusjärjestelyn suunnittelu sijoituspalveluyrityksiä varten' (EBA/DP/2016/02).

⁽⁴⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 58 artiklan 3 kohta, jolla on tarkoitus muuttaa rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349) 41 artikla.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun direktiivin perustelujen s. 2 ja ehdotetun asetuksen perustelujen s. 2.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

jäsenvaltiot ja kansalliset valvojat eivät voi yksipuolisesti ratkaista järjestelmäriskejä, joita aiheuttavat esimerkiksi tietyt suuryritykset, jotka toimivat rajat ylittävästi kotimaansa alueen ulkopuolella. Tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi yksi mahdollisuus saattaisi olla sen varmistaminen, että tällaisten kolmansien maiden yritysten, joita ei todeta vastaaviksi, edellytetään perustavan ajan myötä sivuliikkeen (tai tytäryhtiön) unioniin, jotta ne voivat tarjota sijoituspalveluja unionissa.

6. Yhdenmukaistaminen

- 6.1 Pitäisi tarkastella huolellisesti ehdotettujen säädösten sekä direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 välistä yhteyttä, jotta vältettäisiin luottolaitosten määritelmän muutoksesta aiheutuvat tahattomat seuraukset. Ehdotus ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen konsolidoinnin laajuuteen eikä vaatimukseen, jonka mukaan sijoituspalveluyritykset, jotka ovat joko pankkiryhmään kuuluvien laitosten omistajia tai pankkiryhmään kuuluvien laitosten tytäryhtiöitä, on sisällytettävä tällaisen konsolidoinnin soveltamisalaan. Kaikkia muita muutoksia ehdotettuihin säädöksiin pitäisi tarkastella huolellisesti uudelleen, jotta säilytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen konsolidoinnin soveltamisala ennallaan. Samoin pitäisi varmistaa ehdotettujen säädösten sekä direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 tiettyjen muutosten yhdenmukaisuus, sillä niiden on määrä tulla voimaan tulevina kuukausina.
- 6.2 Ehdotetussa direktiivissä säädetään, että salassapitovelvollisuus sitoo toimivaltaisia viranomaisia ja kaikkia henkilöitä, jotka liittyvät näihin viranomaisiin ⁽¹⁾. Ehdotetun direktiivin asianomaisten säännösten sanamuoto poikkeaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EY ja direktiivin 2014/65/EU mukaisista salassapitovelvollisuutta koskevista säännöksistä ⁽²⁾. Näillä ehdotuksilla pitäisi pyrkiä yhdenmukaistamaan unionin oikeuden eri sektorikohtaisten säädösten sanamuoto, jotta yhtenäistetään tarvittaessa salassapitovelvollisuuden soveltamisala.
- 6.3 Olemassa olevien määritelmien toistamista pitäisi välttää. Esimerkiksi käsite 'valvontatehtävänsä hoitava ylin hallintoelin' määritellään sekä direktiivissä 2013/36/EU että ehdotetussa direktiivissä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 22 päivänä elokuuta 2018.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 13 artikla.

⁽²⁾ Ks. direktiivin 2013/36/EU 53 artikla ja direktiivin 2014/65/EU 76 artikla.